પતિનું લોહી પીનારી પિશાચણી.

ભાગ ૧ લો.

સુધરેલી નારીના ચીતાર.

પ્રકરણ ૧ લું.

હાય હાયરે હાર્યો હું સુધરેલી નારથી—એ રાગ

રોફ કરી બજારે તે જાયે, માલ મલીદા નિત્યે તે ખાયે
જરા લઢતામાં સામી તે થાયે રે હાય હાયરે
રાંડ લોકોને લાકડાં લઢાવે, વળી વ્હાલાં વીખુટાં પડાવે
વાત તે મુજને અડાવે રે હાય હાયરે
છુટા મુકી બેસે વાળ, ભલે સામે બેઠા જન ભાળે
જેવું એનું ડાચું બાળે રે હાય હાયરે
ચાલે કરે બહુ લટકાં, જે બોલાવે તેને ભરે બટકાં
ને કહે જાવ સટકા રે હાય હાયરે
ઘાંટો કરે લોક ભેળા, તેને બોલાવે કોઇ જે વેળા
બેઠાં કરે રાંડ મેળા રે હાય હાયરે

રાંડ આખા જગતનું છોલે, કુળ હોય તેવુંજ તે બોલે
રાંડ ચડી બધે ચકડોળે રે હાય હાયરે
ગી છોડીને ગાળો તે ભાંડે, વળી નિત્યે નવાં ઘર માંડે
છતાં ધણીએ હાથે તે રાંડે રે, હાય હાયરે
યાર ઘરમાં પેસે છાની છાની, બધે પરણેત ધણીનું માની
આવી સુધરેલી નાર તોફાની રે હાય હાયરે
આપે સર્વે લોકોને તે ગાળી, થાય સીંહણ સગાંને તે ભાળી
સામું બોલી કાળજું દે બાળી રે હાય હાયરે
ગામમાં ના એકેને તે છોડે, મારે સઘળાંને પગની તે જોડે
આવે લઢવા ચઢીને વરઘોડે રે હાય હાયરે
જોવા નાટકને થાયે તે ઘેલી, બેસે જઇને તે સૌના તે પહેલી
જાય આબરૂનેવાં પર મેલી રે હાય હાયરે
કોઇ શેખીન જો નજરે ભરાયે, તેની સાથે જલદી બેસી જાય
પછી માલ હરામના તે ખાય રે હાય હાયરે
રાંડ ધણીનું કાળજુ તો બાળે, ચઢી આઢાને અવળે તે ચાળે
કયા ભવનું તે વેર એ વાળે રે હાય હાયરે
નથી વીતાડવામાં કંઇ બાકી, એ તો લાગે છે ગામની કાકી
એવી પીડા છે મુજને પાકી રે હાય હાયરે

રાંડ દેખી બીજાઓનું સુખ, તેમ કાળું કરે એનું મુખ
આવું છે મારે દર રોજ દુઃખ રે હાય હાયરે
નહી સમજાવી સમજે એ સાને, નહી વાત કોઇની તે માને
એ સઘળું રહ્યુ મમ જાણે રે હાય હાયરે
રાંડ માલ મલીદા તે ખાયે, તોય પુરે પુરી ન ધરાયે
પેટ પાટણના જેવડું જણાય રે હાય હાયરે
નહી પોશાય પીયરમાં જઇને, નહી ગમે સાસરીએ રહીને
રાંડ જીવે બધાને દુઃખ દેઇને રે હાય હાયરે
નવ માથું ઓળે કે તે ચોળે, શીર સેંન્ટ લવંન્ડર તે ઢોળે
આમ કુળ મા બાપનું બોળે રે હાય હાયરે
જેને આવી હોસે ભાઇ નારી, તેને સોંપી દેજો પરભારી
તેને ગમે તેવો વર ધારી રે હાય હાયરે
સુકું નાળીએર બંધાવી દેજો, મારા રામ રામ છેલ્લા તો કહેજો
પછી ખબર તેની તો નવ લેજો રે હાય હાયરે
કહું કેટલીક સુધરેલીઓની કાણી, વળી સુણજો મગન કેરી વાણી
લેજો ભાગ પુરા વાંચી જાની રે હાય હાયરે
થોડી વાત સુધરેલીની કીધી, બાકી રહેલી બીજામાં તો લીધી
માટે ચાલજે સુધરેલી તું સીધી રે હાય હાયરે

શેઠ શેઠાણીનો સંવાદ.

પ્રકરણ ૨ જું.

(રાગ ગઝલ).

સુધરેલી—અરે સ્વામી તમે મારા, ઘડાવો બંગડી પ્યારા

વળી હીરા તણી ચુની, કહો તમે લાવશો ક્યારે. ૧

શેઠ—અરે પ્યારી હવે મારી, સુણાવું વાત હું સારી;

નથી પૈસા કને મારી, કહોને શું કરૂં પ્યારી. ૨

સુધરેલી—ભગત કે દીનને આપો, છતાં અહિં આમશું ભાખો;

ગમે તે આજથી કરીને અહિં આણી સર્વ નાંખો ૩

શેઠ—ભગત કે દીનને હું તો જમાડું અન્નને પાણી;
રહી છે પાસ નહિ મારી, રૂપૈયા નોટ કંઇ ભારી ૪
સુધરેલી—રૂપૈયા ત્રીસ લાવો છો, વળી બીજા કમાવો છો
છતાં માથું હલાવો છો, કહો એ રીત સારી છે ૫
શેઠ—ખરચ મુંબઇ તણું ભારી. વળી જો થઇ છે આજારી
કહેને શું કરૂં પ્યારી, નથી કંઇ પાસ દ્રવ્ય મારી ૬
સુધરેલી—નહી લાવો તમો વ્હાલા, જરૂર હું જઇશ પીયર મારા
પછીથી ચાયતે કરજો વળી તેથીજ મારે શું ૭
શેઠ—અરે રંડા કહું તુજને બતાવે બીક શું મુજને
ભલે જાને પીયર તારા, થશે કંઇ હાલ મમ સારા ૮
સુધરેલી—પીયર શું કામ હું જાઉ, ઝડપથી ઝેર હું ખાઉ
પછી વૈકુંઠમાં જાઉ, તહીં જઇ નામ દીપાવું ૯
શેઠ—હવે હાર્યો અરે વ્હાલી, કહું છું શીર હું ઢાળી
વખત આવે સહુ, થાશે ધીરજ ધરને અરે પ્યારી ૧૦

સુઘરેલી—બને તો હાર તમ લેજો, ઝવેરીને જઇ કેજો,

વીલાયતી જોડ જે સારી, બતાવે મુજને કાઢી ૧૧

શેઠ—હશે જો દ્રવ્ય મમ પાસે, બધું લાવીશ હું સાથે

જઇને શેઠને ત્યાં હું, રૂપૈયા જલદી લાવું છું ૧૨

સુઘરેલી—ઉઠો વ્હાલા હવે મારા, પધારો પ્રેમથી પ્યારા

જમાડું હોંશથી વ્હાલા, કહે કર જોડીને દારા ૧૩

શેઠ—હવે તો શેઠ પાસે જઇ, રૂપૈયા લાવું છું હું અહી

પછી સાથે તને લઇને ફરીશું દીલ ચાહે તહી ૧૪

સુઘરેલી—વદો છો શું અરે સાચું, કહો પ્યારા હવે મારા

ખુલાસો હોંસથી માગે, નમીને આપની દારા ૧૫

શેઠ—નિસાસો શું અરે નાંખે, દીલાશો શું અરે આપે

હશે જો ઇશની મરજી' બધાં તે કષ્ટ છે કાપે ૧૬

સુઘરેલી—ન જાણું તાત કે માતા, ન જાણું દેવ કે દેવી

હશે જો કાંય મનમાંતો કરે શું ઇશ કે દેવી ૧૭

શેઠ—સમય બહુ રાત્રીનો વીત્યો નકામું શીર શું ફોડે
થશે કામો સૌ સારાં, નકામું શીદને બોલે ૧૮
સુધરેલી—કરો ના ક્રોધ રજ સ્વામી, ઘટે નહી આપને આવું
હસાવી હેતથી દારા, ખુશીથી સાથમાં જાવું ૧૯
શેઠ—ટકોરા બારના વાગ્યા, ખરેખર ભોગ તો લાગ્યા
છતાં પણ નિંદ ના આવે, હવે તો ભોગ છે લાગ્યા ૨૦
સુધરેલી—ઝડપથી ચહા પી લ્યોને, પછીથી ત્યાં તમો જાઓ
રૂપૈયા રોકડા લઇને, ખુશીથી ઘેર તમ આવો ૨૧
શેઠ—કરો શું વાયદા પતિ, ખરેખર હું બધું સમજું
જઇને શેઠને ત્યાં હું, રૂપૈયા જલદી લાવું છું ૨૨
સુધરેલી—ખરૂં પ્યારા તમે ભાખો જરાએ મર્મ ન રાખો
વળી ગાડી તમે લાવો, હવે તો છે બધો દાવો ૨૩
શેઠ—નહી ગાડી મને જોઇએ, મને મોટર છે વ્હાલી
ખુશીથી સાથમાં, લઇને જવું છે પાલવે પ્યારી ૨૪

સુધરેલી—ખરેખર સત્ય ભાખો છો, ખરી પ્રીતીજ રાખો છો
સુતાં કે બેસત વાલા, વળી સ્વપ્નામાં આવો છો૨૫

શેઠ—રૂપીયા રોકડા લેવા જવું છે, શેઠની પાસે
વધુ જો હોય કેઇ ઇચ્છા, હવે તો સ્પષ્ટ તું કેને ૨૧

સુધરેલી—સવડ જો હોય સારો તો, કહેવા એક ઇચ્છા છે
નથી રૂમાલ ને મોજાં, લહેવા એજ ઇચ્છા છે ૨૭

શેઠ--ખરેખર સાડી લાવીશું; વળી મોજાં અપાવીશું
વળી ચશ્મા અને એરીંગ, બધું સાથેજ લાવીશું ૨૮

સુધરેલી--હવે તો પુજ્ય માનીને તમોને હેતથી પુજું
વળી પરમાત્મા ધારી તમને હોંસથી પુંજું ૨૯

શેઠ—-નહી પરમાત્મા હું પુજ્ય, નહી ઇશ્વર હું દેવા
જોઇ મેં સ્વાર્થની બાજી, નહિ લેવા અને દેવા ૩૦

લેખક--કહે આ હાસ્ય કરજોડી, લખેલું ધ્યાનમાં લાવો
સુધારો દેશનો કરવા, બદીઓ જડમુળથી કાઢો ૩૧

પાલવા બંદરની પ્રીતી.

[illegible] નું

(ગઝલ)

અરે મુંબઇ તણી નારી, સજી તેં ફેન્સી સાડી
યારોના કરને ઝાલી, જતી તું પાલવે પ્યારી ૩૨
ન રાખે દેશની પરવા, કરે શું નીચ તું કામો
પડાવી પારકાં નાણાં કહે છે રંગ શું જામ્યો ૩૩
ધણીની ધાક ન રાખે, ફરે તું પુર ભભકામાં
કરે છે યારથી યારી, નચાવી નેત્ર યારોમાં ૩૪
પતિને દાબમાં રાખી, ફરે તું પુર જોબનમાં
રહી છે રોફમાં ભારી, ફરી તું યાર સોબતમાં ૩૫
બન્યા સ્વામી તમે મારા, થયા દીલદાર છો પ્યારા
મને સાડી તમે વ્હાલા, અપાવોને કહું પ્યારા ૩૬

કહે જો ના જરા સ્વામી, તરત રંડા રીસાયે છે
પડાવી પાય સ્વામીને, પછી રંડા મનાયે છે ૩૭

સજે છે ડ્રેસ બહુ સારા, વળી તે મોહ કરનારા
ચડાવી બુટ કે મોજાં, કરે શું રોફ ને ચાળા ૩૮

બતાવે રોફ એ રંડા, ઠમકતી ચાલને ચાલી
જોઇ સૌ તેહને કેતા જુઓ આ ફાંકડી ચાલી ૩૯

અલૌકીક નેણુના બાણો, ભુલાવે યારના ભાનો
ઝડપથી ચાલ ચાલીને, કરે છે છાની તે સાનો ૪૦

વખત વિચારીને રંડા, કરે દર્શન તણું બાનું
ઠમકતી ચાલ ચાલીને, ભુલેશ્વરમાં રમે છાનું ૪૧

નીહાળી યારને નજરે, ધીમી તે ચાલ ચાલે છે
લુંટાવા બહાર યૌવનની, ઘણી મનમાં તે મ્હાલે છે ૪૨

બતાવે ડોળ બીજાને, ઉભી હું આવતું જાણી
યારોથી તે લઇ નાંણું, લુંટાવે માલ યૌવનનો ૪૩

ચારોથી તે લઇ નાણું, લુટાવે માલ યોવનનો
ભરે પાછાં હવે પગલાં, ગ્રહીને માર્ગ તો ઘરનો. ૪૪
વીતેલી રાત જોઇને, પતી તેને હવે પુછે;
હંમેશાં આટલી મોડી, કહે તું તો કંઇ રહે છે. ૪૫
રાખી તે મોંને ઠેકાણું, ધીરે સ્વરેથી બોલે છે;
થયાં દર્શન બહુ મોડાં, જુઠું રંડા અડાવે છે ૪૬
અડાવી જુઠની બાજી, પછી રંડા હરખાયે છે;
રસોઇ કરતી વેળાએ, ઘણું મનમાં કુલાએ છે. ૪૭
કહે છે પીયુ ચાલોને, રસોઇ હોંશથી જમીએ;
તમે જલદી પધારોને, જમીએ આપણે જોડે ૪૮
ખરો અક્કલ તણો હીરો દીસે છે કાં પતી તેનો
જોઇએ નવ નવી મોજો કહોને દોષ છે કોનો ૪૯
આવી રીતે કહું વા'લા, પતીને છેતરૂ પ્યારા;
બતાવો દોષ હે પ્યારા, કરી વીચાર તો મારા ૫૦
બીના સહુ પુરી કરવાને, કહે છે હાથ તો મારો
તેવું મુંજ મન સમજીને, લખું છું જાણજો યારો ૫૧
સમય સારો સીધાવાને, કરે છે નવનવી સખીઓ
લઇને સાથ સખીઓને, ઉડાવે છે ઘણી મોજો ૫૨

જોઇને કાર્ય બહુ નીચાં, સખીઓ નાજ પાડે છે;
કરી કંઇ નવનવી વાતો, બીચારીને ફસાવે છે. ૫૩
કરી કંઇ ઢોંગ ધુતારી, સખીને છેક છેતરતી,
કહ્યું જો ન કરે સખીયો, ઘણી તે ધમકી તો દેતી. ૫૪
ફસાવી આજ સખીઓને, ઉડાવે ચારથી મોજો,
બેસારી વીકટોરીયામાં તે, કહાં લઇ જાય છે જુઓ. ૫૫
સમય રાત્રી તણો જોઇ, હવે તે પાલવે જાતી,
અભણ સખીઓ ઘણી ઠગીને, પછી તે મનમાં મલકાતી. ૫૬
હવે તે પાલવા બંદર, સૌથી શ્રેષ્ઠ છે પ્યારા;
ચલાવે ઢોંગ શું રંભા, લખુ છું તે હવે પ્યારા. ૫૭
સમય થોડા તણી અંદર, કહું બંદર તે આવ્યું,
ઉતરવા જલદી સખીઓને, તરત રંભાએ સમજાવ્યું. ૫૮
નહી તમ રજ ગભરાશો, અમે જલદીથી ઉતરીએ;
સુણી સખીઓ તણાં વચનો, રંભા બહુ ખુશ તો થાતી. ૫૯
હજી સમજી નથી સખીઓ, જોઇ રંભા થતી રાજી;
સમય સંધ્યા તણો થયો તો, સખી બે સાથમાં હોતી. ૬૦
બંદર જ્યાં આવી તો પ્હોંચ્યું, ત્રણે કહુ સાથમાં ઉતરી;
કહે રંભા સખીઓને, અહીં હવા નથી સારી ૬૧

ધીમે પગલે તમ બંને, પુઠે કહું આવજો મારી
હતી સખીઓ કહું બે પણ, જરા મનમાં નહી સમજી ૬૨
રંભાની પુઠે કહે પ્યારા, બંને કહું ચાલવા લાગી
સઉથી હું કહું પ્યારા, રંભા જલદી ચાલે છે ૬૩
ચાલી આવી રીતે પ્યારા, રંભા નીકળી પડી આઘી
વીતેલી રાત જોતામાં સખીઓને બીક તો લાગી ૬૪
પ્રથમ માફક કહું પ્યારા, રંભા તો જલદી આવે છે
વીચારો કંઇ નવા કરતી, સખીઓ પુંઠ ચાલેજ છે ૬૫
આવી રીતે કહું પ્યારા, ત્રણે કલાક બે ચાલ્યાં
છેવટે હું કહું પ્યારા, ત્રણે મેદાનમાં આવ્યા ૬૬
હવે મેદાનમાં તમને જણાવું શું થયું તે તો
ફક્કડ ને ફાંકડો બનીને, યુવાન ત્યાં એક બેઠો તો ૬૭
રભા તો ત્યાં લગી આવી તેની પાસે જઇ ઉભી
પ્રસન પ્રીયા કહાં છે તે તમે તો જલદી બતલાવો ૬૮
સુણી યુવાન તણાં વચનો, રંભા મનમાં થઇ રાજી
કરી નખરાં ઘણાં ન્યારાં, ધુણાવી ડોક થઇ રાજી ૬૯
લખાણો બહુ રહ્યાં બાકી, કહે છે હાથ ના મારો
વળી અહીંથી રહેલાનો, બીજા ભાગો મહી વારો. ૭૦

સ્પેશ્યલ કંકોતરી અને ચાહદેવીનાં લગ્ન.

ચીનવાણી ચાલાક કુમારી, આવી હીંદુસ્તાન વીશે
અમલ ચલાવ્યો સર્વ દેશમાં; સત્તા પણ ઘરઘર દીશે
યુરોપના માનીતા મીસ્ટર, બીસ્કુટભાઇ જે બહાદુર
આશક થઇને અહીંયાં આવ્યા, ફુટતા પ્રેમ તણા અંકુર
ચાહ દેવીથી કરી સગાઇ, ગોર બન્યા હોટલ વાલા
ગ્રાહક સઘળા થઇ જાનેયા, લગ્ન તણા કીધા ચાળા
હરખે બાંધ્યો હોટલ પતીએ મંડપ મોટો હોટલનો
કોન મુકે ત્યાં અરે આંકડો, જાનૈયાના ટોટલનો
પાંચ જાય પચીસ આવતા, ધામધુમ રહેતી ચાલુ
ચોરી કેરા ચાર્જ લેવા પાસ, થઇ આવ્યું પ્યાલું
ગાય ગીત ગુણવંતી ગોરી, રકાબીઓ ઉર ધરીને હર્ષ
અહો ભાગ્ય છે આજ અમારાં, થાય ચહા દેવીનો સ્પર્શ
ચમચાએ ચીત્તમાં વીચારી, બંને જણાનો કર્યો મીલાપ
મળે દક્ષણા હોટલ પતીને, ગોળ વીણ નવ થાય ઉથાપ

સાસુ કીટલી સસરો સાંચો, ખાંડ જેહની ખીજમતદાર
દુધ અને પાણી એ બેતો, વ્હાદેવીના છે શણગાર
જાનૈયાની જાત ભાતમાં, ભેદ ભાવ નવ મળે લગાર
કોણ બ્રાહ્મણો કોણ વણીકો, કોણ કોળીને કોણ કુંભાર
ઉઠી પ્રભાતે ભેટ આપવા, મુબારક બાદી માટે
મુલાકાત લઇ દામ દીએ જઇ હોટલ પતિ કેરા હાટે
કંઇક શોખીનો નીજ ઘરમાં, પણ નિત્યે આવાં કરે લગ્ન
કોટે કન્યા દાન દઇને મનની અંદર થયા મગન
કાષ્ટાગ્નિને કોણ પુછે છે, બીડીમાં અગ્નિ પ્રજળે
એ અગ્નિની સાક્ષી આગળ, વર કન્યાનો હાથ મળે,
જઇ ધુમાડો કહે ગગનમાં, ચહા દેવીનાં થયાં લગન
જાનૈયાએ જશ ખુબ લીધો, જાણે મોટો કર્યો જગન
અમલ અધિક ચાલ્યા અવનીમાં, રડતાં રહે છે છાનાં બાળ
આનંદ આનંદ સર્વે થાતાં, ચાહ દેવી હૈયાનો હાર.

લી. હું છું સદાનો તમારા ઘરમાં રહેનાર **આનંદાનંદ.**